

- 3) Imetnik bencinske postaje mora dobavitelju plačati znesek za goriva za motorna vozila in druga goriva v devetih dneh od dneva njegove dobave bencinski postaji, na dan prve dobave pa mora predložiti bančno garancijo v višini celotnega zneska dobave, ki ustreza 15 dnevni dobavi. Če imetnik bencinske postaje ne plača, je poleg možnosti, da dobavitelj unovči bančno garancijo, ki jo je predložil, tudi dolžan plačati dobavo še preden se dejansko pripelje na bencinsko postajo. Plačilo imetnika bencinske postaje distributerju se izvrši tako, da se od maloprodajne cene, ki jo določi distributer, skupaj z DDV, odšteje znesek „provizije“, ki jo dobi imetnik bencinske postaje, skupaj z ustreznim zneskom DDV. Dobavljeno gorivo se običajno proda v manj kot 9 dneh po dobavi, to je v roku, v katerem ga mora tožeča stranka plačati toženi stranki (v tem primeru pritožniku). Distributer mesečno debitira ali kreditira bencinsko postajo, odvisno od razlik v cenah navzgor ali navzdol, določenih za dobavljeno gorivo. Stroške prevoza nosi dobavitelj.
- 4) Imetnik bencinske postaje jamči in odgovarja za stranke, ki uporabljajo kreditno kartico, ki jo je ustvarila in z njo upravlja skupina podjetij, katerim pripada tudi dobavitelj, nakupe, plačane z navedeno kreditno kartico obračuna naslednji mesec po prodaji, nosi majhen delež stroškov za distributerjevo kartico za zvestobo potrošnikov in tveganje neplačila tistih strank, ki jih neposredno kreditira.
- 5) Podjetje dobavitelja naftnih proizvodov nosi stroške namestitve in vzdrževanja dobaviteljeve podobe blagovne znamke na bencinski postaji, prav tako mu da na razpolago rezervoarje in črpalke za gorivo, ki jih imetnik brez pisnega dovoljenja dobavitelja bencinske postaje ne sme uporabljati za proizvode, ki mu jih ni dobavil slednji, in ki so ocenjeni ravno na vrednost, za katero je imetnik bencinske postaje predložil garancijo v dobaviteljevo korist.
- B) Če je odgovor pritrđen, ali je treba Uredbo Komisije (EGS) št. 1984/83 z dne 22. junija 1983, zlasti njene člene od 10 do 13, razlagati tako, da veljajo tudi za tovrstno pogodbo, kar ima za posledico, da prepoved, vsebovana v členu 81(1) Pogodbe ES, ne velja, če pogodba izpolnjuje pogoje za izjemo, vsebovano v navedenih členih uredbe?
- C) Ali je v takem primeru člen 11 te uredbe treba razlagati tako, da če pogodba določa več kot eno omejitev konkurence, in poleg tega vsebuje še konkurenčno klavzulo in določa izključno dobavo le enega podjetja dobavitelja, maloprodajne cene določa dobavitelj? Ali dovoljenje distribucijskega podjetja, dano novembra 2001 bencinski postaji, da lahko zniža maloprodajne cene, kar pa ne vpliva na

dohodke distributerja, pomeni, da je mogoče pogodbo šteti za veljavno?

(¹) Uredba Komisije (EGS) št. 1984/83 z dne 22. junija 1983 o uporabi člena 85(3) (sedaj 81) Pogodbe za nekatere kategorije sporazumov o izključni nabavi (UL L173, str. 5).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajský soud v Praze (Češka republika) 28. junija 2006 — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA) proti Miloslav Lev

(Zadeva C-282/06)

(2006/C 212/37)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Krajský soud v Praze (Češka republika).

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA).

Tožena stranka: Miloslav Lev.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali ima avtor na podlagi zakonodaje Evropske unije — Direktive 2001/29/ES — pravico do plačila, če upravnik objekta, ki je namenjen nastanitvi, predvaja dela na radiu ali televiziji, tudi če se televizija ali radijski sprejemnik nahaja v zasebnem delu nastanitvenih prostorov (v sobi)?
- 2) Ali je člen 23 zakona št. 121/2000 o avtorskih pravicah, kot je bil spremenjen z zakonom št. 81/2005, v nasprotju s pravom Skupnosti?